

Ten pán se ptal,
„Proč to pán karmy (odplaty)
umožní
a pak nás obviní
a připraví situaci
tak, že to uděláme
na začátku,
pak nás obviňuje
i když to rozhodnutí
není vždy naše.“
Řekla jsem: „Ano, my ale
máme svobodnou vůli. Víme,
co je dobré, co je špatné.“
Není to tak,
že to vždy nevíme.
Když jsme ale dost silní,
pak se rozhodneme
a řekneme:
„Vím, že chci zabít
ty dva lidi.
Neudělám to, protože
to není morálně přijatelné.
Neudělám něco takového.“
Pak to neuděláte.
Ale někdy je ta síla
špatné karmy (odplaty)
tak silná, zaslepí vás,
ohluší vás a vy to
uděláte, aniž byste to věděli
a když se to dozvíte,
bude příliš pozdě.
A dokonce někdy
to budete vědět,
ale nemůžete tomu pomoci,
prostě to uděláte jako robot,
a pak toho budete litovat.
Proto říkám,
že takový slabý člověk
potřebuje přítele,
dobrého přítele nebo Mistra,
například Mistra, učitele
nebo zasvěceného –
musíte být zasvěcení
a Mistr pak pro vás
zeslabí sílu
špatné karmy (odplaty).
Možná ji úplně nesmaže,
ale zmírní ji,
abyste to mohli zvládnout.
Pak bude vaše síla vůle

silnější a posílí vaše
morální porozumění
a předpoklady, víte
a bude vám stále
připomínat pravidla.
A pak budete
jíst vegetariánsky
a budete méně agresivní
a budete meditovat,
budete milující, víte?
Moc karmy (odplaty)
vás tedy nebude moct
tolik ovlivňovat.
I kdybyste měli nutkání
někoho zabít nebo udeřit,
můžete se ovládat a říci:
„Ne, to je
špatná karma (odplata)
nechci to udělat.
Nechci, aby se mi to
zase vrátilo.“
Můžete to řídit,
protože teď je vaše síla vůle
mnohem silnější než
kdybyste nebyli zasvěcení.
To je vše.
Anebo i když
jste příliš slabí
a nemůžete se rozhodnout
nebo nemůžete poslechnout
vaše vlastní Já,
Mistr vám řekne uvnitř:
„Nedělej to,
nedělej to, nedělej to“,
nebo vytvoří nějaké
překážky, že nebudete
schopni provést plán,
který pro vás špatná karma
(odplata) zamýšlela.
Je tedy velice dobré
mít kolem sebe silného
přítele. To je vše.
Když tedy ke mně
mluví vnitřní hlas,
jak poznám,
je-li to můj Mistr
nebo je-li to ego?
Jak je rozeznám?
Je-li to dobré,
pak je to Mistr.

Co je dobré?
Většinou to není hlas
jakým mluvím teď já,
ale je to jen intuice.
Je-li to pro vás dobré,
pak je to dobré.
Vy sami to musíte vědět,
musíte to cítit,
„to je od Mistra.“
Jinak se budete
muset modlit a dál
meditovat trochu víc
a pak budete vědět,
co je co.
Je v pořádku udělat
někdy chybu, abyste
se učili. To je v pořádku.
Udělá-li někdo chybu
a o 5 minut později
si uvědomí,
(To je v pořádku.)
že je to špatné,
je nějak potrestán
nebo se může kát?
Ne, ne, ne.
Když uděláte chybu,
protože jste nevěděli,
jestli ten pocit
přichází od Mistra
nebo z vašeho ega
a nedostanete jasné
nasměrování, protože
ještě nejste tak silní
v intuitivní síle,
pak prostě zkuste, co je
pro vás nejpohodlnější.
A pak se modlete
k Mistrovi, řekněte:
„To je vše co vím, to je
nejlepší co mohu udělat.“
Pak nejste zodpovědní
a neděláte to záměrně,
abyste ublížili lidem
nebo neuposlechli Mistra.
Je to jen proto,
že vaše úroveň je taková.
A musíte pochopit,
že můžete někdy dělat chyby,
abyste se učili.
Příště řeknete: „Och,

ano, tohle je špatné.“
To je v pořádku. Nebojte se!
Nestanete se Buddhou
přes noc, je v pořádku
dělat chyby.
Odpusťte si a pokuste se
znovu. Nedělejte si starosti!
A nikdy nevíte, je-li to
skutečně chyba.
Někdy je to takto
pro vás naplánováno,
abyste to udělali takto.
Odpoutejte se od
veškeré zodpovědnosti.
Pokud neděláte
věci záměrně,
prostě proti učení Mistryně
nebo abyste nějak ubližovali
jiným lidem,
pak je to v pořádku.
Ano, je to v pořádku.
V Bibli Ježíš mluví
o soudném dni.
Co je ve skutečnosti konec
světa nebo soudní den?
Soudný den,
konec světa.
Ano, on mluví o
soudu světa.
Nevím, kdy svět skončí.
Když svět skončí,
pak skončí.
My to budeme vědět
dostatečně brzy.
A pokud ještě neskončí,
pak budeme dále žít,
dokud náš život neskončí.
Protože moji rodiče
se mnou stále diskutují
o Bibli a o soudném dni.
Pak s nimi vtipkujte.
Řekněte jim:
„Až svět skončí,
budeme to vědět.“
Jinak bychom to nevěděli.
Když tady budeme sedět
a spekulovat,
nemůžeme dokázat,
jestli to co říkám je pravda
nebo to co říkáte vy

je pravda.“
Jen o tom vtipkujte.
Když skončí náš život,
je to pro nás
také konec světa.
Kdyby svět pokračoval,
pak už to není naše starost.
Musíme věnovat větší
pozornost vůli Boha
a ne konci světa.
Bude-li svět pokračovat,
a my půjdeme od Boha dále,
pak to také nebude dobré.
Mali by sme sa viac obávať
konca nášho života, toho,
či sme naplnili svoj život
morálnym svetlom alebo nie,
či Božou vôľou alebo nie,
či sme žili svoj život
podľa nášho najlepšieho
svedomia, alebo nie.
Nemali by sme sa obávať
konca sveta, pretože
aj keď bude svet ďalej
existovať a my sa budeme
stále vzdávať od Boha,
potom v tom nebude
žiaden rozdiel, nie?
Nie je to pre nás dobré.
Pořád se snažím
řít mým přátelům
jak je důležité
být zasvěcený, ale
jsou-li vysvobození
spolu s někým z nás,
není to pro ně
už tak důležité?
To záleží na tom.
Víte, milujete-li toho
přítele a tamtu kamarádku,
i když nejsou zasvěceni,
ale ona touží po zasvěcení
nebo alespoň není
závislá na tomto světě,
nechce přijít zpět,
pak získá vysvobození.
Pokud silně touží po návratu,
pak ji musíme nechat jít.
Nemůžeme nikoho
nutit do Nebe. Do Nebe

je ale obtížné se dostat.
Přesto nemůžeme lidem
nutit dobré věci.
Půjdou, až budou chtít.
Bude-li váš přítel chtít,
například
a nebude nic vědět o Mistryni
nebo nebude zasvěcený,
možná, nikdy nevíte,
venku o tom
nechtějí mluvit, uvnitř věří.
Někteří lidé,
někteří manželé, víte,
jen kvůli tváři a pýše,
nechtějí mluvit o Mistryni
se svojí ženou,
ale v tichosti, tajně,
si přečte knihu,
když ona není doma.
Ona na to někdy přijde,
protože je kniha
jinak položená
nebo on ji dá jinam,
něco takového.
Nikdy nevíte.
Pán se dívá do srdce člověka
ne na to, co říká
nebo co dělá.
Nebojte se tedy
o vaše přátele.
Chtějí-li získat vysvobození,
získají vysvobození.
Nechtějí-li,
nic s tím nenaděláme.
Ani Bůh se nebude vměšovat.
Každý si musí prožít svůj
život a své touhy.
Pouze, když jste bez tužeb,
pak můžete odejít.
Proč byste měli nutit
vaši ženu nebo přítele
do Nebe?
Neužívali by si to tam!
Oni milují restaurace,
karaoke, všechno,
rock & roll,
Nebe by je možná nudilo.
Vyprávěla jsem vám příběh
muže, který měl přítele
hazardního hráče a ten muž

byl duchovní, ano?
 Když meditoval,
 viděl svého přítele, jak trpí
 na nějakém špinavém místě.
 On zemřel, přítel zemřel
 a trpěl
 v nějaké oblasti Austrálie,
 kde byla špinavá místa
 a hráli tam karty.
 On si pomyslel, „Můj přítel,
 musím mu pomoci.“
 On měl sílu, aby přivedl
 jednoho nebo dva lidi
 do Nebe, do letní země
 a podobně.
 Šel tam tedy
 a pozval svého přítele,
 aby s ním šel do Nebe,
 do nejvyšší úrovně, kde je
 čisto, čistý vzduch, květiny,
 krásní lidé se tam procházejí
 a mezi tím hraje hudba
 a to všechno.
 A pak mu to
 všechno představil,
 nádherné paláce, chrámy,
 hezké lidi a to všechno.
 A pak,
 asi po několika hodinách,
 to už kamarád nemohl
 vydržet a řekl:
 „Můžeme už jít zpět?“
 Nebe tedy není pro každého.
 On je jako jeho pes.
 Říkala jsem vám, možná že
 pes má rád svůj psí život.
 Možná by se mu nelíbila
 změna v lidskou bytost,
 „Co? Vstávat
 v pět hodin ráno?
 Spěchat na autobus
 a prodírat se
 v zácpě na dálnici?
 Ani náhodou!
 A musím platit
 daně a to všechno?
 Och! Na co?“
 Psí život je
 hezčí, bezstarostný.
 Kromě mávání chvostem

nemusíte dělat
 nic jiného.
 Nikdy nevíte.
 Každý má rád svoji podobu.
 Tady je příběh o Višnu.
 On se inkarnoval do podoby
 ptáka, aby pomohl někomu,
 vysvobodil je.
 Potom ale, se mu velice
 zalíbilo být ptákem,
 zapomněl,
 že je Višnu.
 Nebeské bytosti
 musely tedy sejít dolů
 a připomenout mu, že
 se musí vrátit do Nebe.
 Že je Pán Nebe,
 Druhého Světa.
 On řekl: „Co?
 Být ptákem je tak hezké!
 Ano, podívejte se na to peří,
 pijí z potůčků
 a živí se bobulemi,
 jsou tak svobodní!
 Na co být Králem Nebe?
 Nevím, o čem to mluvíte?“
 Nikdo mu tedy nemohl
 vysvětlit, proč se vracet
 do Nebe, až museli jít
 a poprosit Šivu,
 aby přišel a pomohl.
 Shiva jen vystřelil šíp
 a okamžitě ptáka zabil.
 A pak byl Višnu volný,
 mohl se vrátit do Nebe,
 pak si vzpomněl.
 Dokud měl na sobě
 oděv z peří,
 nemohl si vzpomenout,
 že byl dokonce tehdy Višnu.
 Byl do iluze tak lapen,
 nemohl si vzpomenout.
 Jak víte, jestli se lidem
 bude v Nebi líbit nebo
 nebude? Nebude.
 Všem se tam nelíbí.
 Když jsem byla v Malajsii,
 pravděpodobně jsem
 vám již ten příběh vyprávěla,
 vláda postavila mnoho

krásných budov,
 vyšších budov a čistších,
 hygieničtějších,
 s toaletami
 a takovými věcmi
 a zdarma je dala lidem,
 oni jsou muslimové,
 věří ve sdílení,
 jsou pro ně zadarmo
 nebo za velice nízký nájem.
 A ty lidi ze slumů
 s azbestovými chodidly
 z velkého horka...
 kteří žili
 v nehygienických
 podmínkách, vláda
 zdarma přestěhovala,
 ale oni se pak
 přestěhovali dolů.
 A nevyužili toho.
 Když vyšli ven, je tam zem
 a oni to mají rádi.
 Nelíbí se jim žít ve vysokých
 domech s výtahem.
 I když je to tam
 mnohem čistší a zdarma,
 nechťejí to.
 To se stalo.
 Ne všichni jsou takoví,
 ale stalo se to.
 Takže s pěti generacemi
 to taky musí být
 v souladu s jejich vůlí
 a jak silně je vaše vůle
 také ovlivní, když meditujete.
 A vy je také posílíte,
 pozvednete jejich vědomí,
 na vyšší procento
 probuzení uvnitř nich.
 Samozřejmě,
 musíte být silní,
 musíte být dobrým mostem.
 Kdyby šli lidé přes most
 a váš most by se třásl,
 měli by strach po něm přejít.
 Někdy je zlá karma lidí
 tak těžká,
 že dokonce i uvidět Boha
 by je bolelo.
 Kdyby viděli Buddhu,

cítili by se, jako by hořeli.
V tibetské Knize mrtvých
velice, velice jasně popisují,
že lidé, když zemřou,
někdy vidí mnoho světla,
když jejich duše ještě
cestuje v oblasti,
kde je seznam čekatelů,
ještě se nerozhodli kam jít.
Někdy lidé
nejsou rozhodnutí.
Někteří lidé jdou přímo
do Nebe, někteří lidé
přímo do pekla,
je-li jejich případ zcela jasný.
Někteří lidé nejsou dobří,
nejsou špatní,
mají mezidobí 49 dnů
nebo tak nějak
a náhle vidí hodně Světla.
Některé světlo je velice
jemné a pro oči je to příjemné
a některé je tak zářivé,
že je z toho bolí oči,
že se do toho nemohou
ani podívat.
Ta kniha ale tvrdí, že máte jít
k tomu silnému Světlu,
jít k tomu Světlu,
ze kterého vás bolí oči,
to je Světlo Buddha.
Proto musíte jít
pro vysvobození.
Nenásledujte vaše pocity
a nejděte za jemným světlem
kde vás astrální svět
povede do pekla a do
astrální existence atd., atd.
To je pravda.
Většina lidí ale, nemůže
jít k tomuto Světlu,
něco je táhne zpět,
jako by šli do kopce.
A pak cítí,
že je z toho bolí oči,
nemohou prostě jít,
i když to vědí.
Pro všechny to tedy
v Nebi není pohodlné.
Dokonce i tady, například,

pro některé z vás
je tady Nebe.
Ale někteří lidé
ani nechtějí vstoupit.
Myslí si, že jsme blázni,
sedíme celý dlouhý den,
co dělat?
Ale pro nás,
my ani nechceme vstát
a jít domů.
Co když my jsme zasvěceni
a jdeme do světa nad námi
a vidíme Světlo
a je-li mezi námi někdo,
kdo má taky strach
jít do toho Světla
a když jsme zasvěceni,
můžeme tím projít
s pomocí Mistra?
Samozřejmě.
Vy nebudete mít strach.
Žádný problém.
Když jste s Mistrem,
už nebudete mít strach.
A už nebudete mít ty
nepříjemné pocity.
A Mistr ví,
jak daleko můžete jít.
Nebude vás nutit. Dobrá.
Jste-li na 2. úrovni,
pak vás Mistr zavede
do 2. úrovně
a pak budete studovat
každý den trochu
a pak půjdete dále.